

[Svend Andersen (Rosk. a.)]

mokratiet: der bliver ikke noget forlig med os, hvis ikke I følger de krav, vi her stiller? Ja, hvad ville socialdemokratiet gøre? Situationen ville være den, at regeringen blev nødt til at bøje sig for de krav. Regeringen tør nemlig ikke gennemføre noget som helst ved hjælp af kommunisterne, venstresocialisterne, S'erne og det radikale venstre, for gør regeringen det, mister den et overordentlig stort antal af sine vælgere ved det kommende valg, og dette kommende valg kan selv ikke socialdemokratiet undgå at vi får på et eller andet tidspunkt.

Men i stedet for at gøre det eneste rigtige fortsætter partierne venstre og de konservative m. v. altså med hele tiden at hjælpe socialdemokratiet. De har overladt hele initiativet til socialdemokratiet. Socialdemokratiet har fremlagt udkast til forlig, der var langt, langt mere vidtgående, end socialdemokratiet selv ønskede det. Derefter har partierne venstre og de konservative allernådigst fået lov til at pille de ting ud af socialdemokratiets forligsudkast, som socialdemokratiet end ikke selv ønskede at gennemføre. Det er simpelt hen det, der er sket, og så går man ud til vælgerne og siger: ja vi har jo fået noget igennem. Men hvad er det så, man har fået igennem? Jo, man har fået nogle forlig igennem, hvis nettoresultat, som jeg har sagt det nogle gange, altid går i socialistisk retning.

Disse partier må nu holde op med at hjælpe regeringen med yderligere at gældsætte os i udlandet og gældsætte os i indlandet. De må holde op med at hjælpe regeringen med at komme godt af sted med at fremsætte tåbelige udtalelser på det udenrigspolitiske område, og de må holde op med at hjælpe regeringen med i det hele taget at føre den politik, som det indtil nu er lykkedes regeringen at få gennemført.

Disse partier må nu simpelt hen lære, at man ikke kan nøjes med bare at udtrykke bekymring ved disse lejligheder eller sige, at man principielt er uenig med socialdemokratiet, eller hvad man nu siger. De må lære at forstå, at de her i folketingsalen må stemme klart i overensstemmelse med det, de har lovet vælgerne. Alt andet er hykleri, alt andet er uværdigt, og alt andet er med til at øge befolkningens mistillid til dette folketing.

Man bør nu gå i gang med enten sammen med os eller alene at udarbejde ændringsforslag til dette finanslovsforslag og vel at mær-

ke ændringsforslag, der tilsammen nedsætter de offentlige udgifter med mindst et tocifret milliardbeløb. Herefter bør man sige til regeringen, at hvis ikke regeringen vil være med til at stemme for disse ændringsforslag, vil man stemme imod finanslovsforslaget. Hvis ikke man gør det, vil dette finanslovsforslag ganske enkelt som sædvanlig blive vedtaget, nøjagtig som regeringen ønsker det skal se ud, måske med nogle enkelte småjusteringer svarende til et par hundrede millioner kroner eller noget, der beløber sig til en lille promiløstørrelse i forhold til det samlede budget.

De kan altså ikke nøjes med bare at svare: ja men vi er jo nødt til at have en finanslov vedtaget, derfor stemmer vi for den, selv om vi ikke synes, den er så god, og selv om vi i og for sig ikke er uenige i, at denne finanslov vil føre til yderligere gældsætning af landet. De må simpelt hen lære at sætte socialdemokratiet stolen for døren. Hvis partierne venstre, det konservative folkeparti, kristeligt folkeparti og centrum-demokraterne m. v. sammen med os vil sige til socialdemokratiet: hvis det er sådan, en finanslov skal se ud, så stemmer vi imod den, ja, så får socialdemokratiet heller ikke finansloven vedtaget.

Dette er noget, regeringen ville frygte så meget, at den ville sætte næsten alt ind på at imødekomme de krav, der blev stillet fra de såkaldte, i så tilfælde i hvert fald ikke-socialistiske partier, og dermed ville det altså være muligt at få en nogenlunde fornuftig finanslov igennem. Man kan ikke længere klare sig med at sige: det er ikke vort ansvar, det er regeringens; for det er ikke regeringens ansvar alene. De partier, som hjælper regeringen ved at føre denne meget dårlige politik, bærer ansvaret fuldt ud sammen med regeringen.

Jeg skal derfor endnu en gang opfordre disse partier til i handling at bevise, at de ikke er det, de påstår, nemlig at de er ikke-socialistiske partier. I går sagde de, at de ikke ønskede socialisme med centrale fonds – det var da altid noget – men tilsyneladende ønsker de dog ikke at modsætte sig en ØD-løsning; det kunne vi jo se ved afstemningen i dag. Det vil altså igen sige, de ikke har noget imod socialisme, at de igen ikke vil medvirke til at stoppe socialismen her i landet, at det er kun tom snak, når de siger det modsatte; det fik vi jo meget klart demonstreret her i dag.